

Høringssvar

Barne- og familiedepartementet har sendt ut "Forslag om å innføre obligatorisk mekling ved samlivsbrudd med felles barn og å oppheve barnelovens definisjon av vanlig samværsrett" til høring.

FO vil med dette gi følgende merknader til høringsnotatet.

Meklingsplikt for samboere

FO er positiv til at det innføres en obligatorisk mekling for alle som flytter fra hverandre med barn under 16 år. De vil si at ordningen som gjelder for gifte også skal gjelde for samboere. På den måten stopper den diskrimineringen av at barn som ikke er født i ekteskap. Om en ønsker helt å utviske forskjelle, så bør også b.l. §§ 34 og 35 endres slik at foreldrene får automatisk foreldreansvar sammen når de bor sammen når barnet blir født. Vi opplever at noen har "glemt" å sende melding til folkeregisteret når barnet blir født, og det er vanskelig å ta opp ved et eventuelt brudd senere.

Det å knytte krav om meklingsattest for samboende til muligheten for å søke utvidet barnetrygt ved å endre Folketrygloven ser fornuftig ut, og en løsning som får virkning for de aller fleste.

Meklingens omfang

Imidlertid innbefatter også forslaget en endring i meklingens omfang. Det å redusere meklingen fra tre til en time, men med mulighet for utvidelse, gjør at en del som ville kunne komme fram til enighet ved mekling enten vil belaste domstolene, eller fortsette uten avtale. Når en vet at muligheten for senere konflikt er større uten en skriftlig avtale, samt at de uten skriftlig avtale har mindre samvær, kan det virke som om det ikke er til beste for barna. Imidlertid bør meklingen kunne avsluttes ved enighet (som i dag), og i tillegg avslutte etter en time når mekler opplever at meklingen er nytteløs.

Det vil kunne få noen økonomiske konsekvenser, men på sikt vil det kunne føre til et bedre resultat for de barna det vedrører.

Opphevelse av legaldefinisjonen på vanlig samvær

Videre er det i høringsforslaget et forslag om å oppheve legaldefinisjonen av vanlig samvær. Det er både positive og negative sider ved et slikt forslag. For det første vil opphevelse av legaldefinisjonen gi en mer fleksibel løsning mer tilbasset barnets alder. Videre vil ikke så mange tro at legaldefinisjonen et en minsterett den samværsberettigede forelderen har uavhengig om det er til barnets beste. På den andre siden brukes ofte det legaldefinerte vanlige samværet som en mal samværsavtalen bygges rundt. Der det ikke er lange reiseavstander er nok et samvær i samværsklasse 3 (9 – 13 netter i måneden) mer vanlig enn "vanlig samvær". På den andre siden er det et problem om ikke loven definerer en normalordning eller et utgangspunkt for samværets omfang. Det kan bli en ikke-definert rettighet, og gjør det hele vanskelig rent pedagogisk. Om man skulle gå tilbake til at samvær kun skulle bli en domstolsskapt rett blir det vanskelig for ikke-jurister å skjønne hva som er rimelig eller vanlig. Om en ikke ønsker å låse samværet til faste dager, så kunne "vanlig samvær" defineres som "minst to ganger i måneden, og i gjennomsnitt 4 – 8 netter i måneden. Dette tilsvarer det som er vanlig samvær i dag uten å være så konkret.

Ved endring av beskrivelsen av vanlig samvær bør en også få inn i loven tilfeller hvor samvær bør nektes eller kun finne sted ved tilsyn. Departementets utredning "Tiltak for å beskytte barn mot overgrep" gir en god pekepinn her. Når dette ligger så er det uheldig om loven fortsetter å endres så ofte som den har vært gjort til nå. Forslagene om endringer i barneloven m.v. bør med i denne lovendringen. Samvær bør være hva som er til beste for barnet på kort og lang sikt, og ikke hva barnet kan tåle uten ytterligere store skader.